

- 7 τὸ Νικολάου γρυπάρη, διὰ γρόσια ἑξακόσια
 8 Νο 600⁹ τὰ ὅποια λαβοῦσα παρ' αὐτῆς ἄχρι ὀβολοῦ, ἀπο-
 9 ξενοῦται τοῦ λοιποῦ, παρ' αὐτοῦ, καὶ μένει ὑπὸ τὴν κυριότητα
 10 τῆς ρηθείσης κυρὰ μαρίας γρυπάρη — καὶ οὕτως ἐγέ-
 11 γονε τὸ παρὸν πωλητήριον Γραμμα. καὶ ἐδόθη
 12 εἰς χεῖράς της. βεβαιωμένον παρὰ τιμίων μαρ-
 13 τύρων διὰ ἀσφάλειαν —
 14 σίφνος τῇ α⁹ μαρτίου 1827
 2^a X. 15 ὁ Σακελλάριος βερνίκος μάρτυς
 3^a X. 16 Γεώργιος Ἀλιμπέρτης στέργω
 4^a X. 17 Ἰωάννης ἀλιμβέρτης βεβαιῶ
 5^a X. 18 ἀγγελέτος Ψιλλιάκης
 19 ἐκ μέρους τῆς γυναικός μου
 20 κρινιὸν ὑπογράφω 1^a X. 23 Νικόλαος ἀλεξάνδρου Καμπάνης πα-
 24 ρακληθεὶς παρὰ τῆς ἰδίας μαρίας
 6^a X. 21 Κωνσταντῖνος μυτιλη- 25 σοφίδακιῦ ἔγραψα καὶ μαρτυρῶ
 22 ναῖος βεβαιῶ

53

Ὁμολογία τοῦ Ἀντωνίου Γρυπάρη

Χάρτης δίφυλλος
 0,200×0,142

1764, Ἰανουαρίου 5
 Σίφνος

Ὁ Ἀντώνιος Νικολοῦ Γρυπάρης δανεῖζεται παρὰ τοῦ ἀρχιεπισκόπου Σίφνου Με-
 λετίου πεντήκοντα πέντε ἀσιλάνια, ὑποσχόμενος ἵνα τῷ ἀποδώσῃ ταῦτα ἐντὸς τριμήνου.
 Ἐφ' ᾧ καὶ παραδίδει τὴν παροῦσαν ὁμολογίαν εἰς χεῖρας τοῦ δανειστοῦ, ὑπογεγραμμέ-
 νην παρ' αὐτοῦ ἰδιοχείρως.

Ὡς διευκρινεῖται εἰς τὸ Verso, ὁ Ἀντώνιος Γρυπάρης τοῦ παρόντος εἶναι υἱὸς
 τοῦ Νικολάκη. Οὗτος φαίνεται ἀποβιώσας ἐν ἔτει 1792. Πατὴρ αὐτοῦ ἦτο ὁ Νικολὸς
 Γρυπάρης, διατελέσας, ὡς φαίνεται, ἐν ἔτει 1732 καὶ καντζιλιέρης.

Κατὰ τὸν Π. ΖΕΡΛΕΝΤΗΝ, Ἱστορικαὶ ἔρευναι περὶ τὰς Ἐκκλησίας τῶν νήσων τῆς
 Ἀνατολικῆς Μεσογείου Θαλάσσης, 1, Ἑρμούπολις 1913, σελ. 134, καὶ 2, Ἑρμούπολις
 1922, σελ. 235, διετέλεσεν ἀρχιεπίσκοπος Σίφνου μεταξὺ τῶν ἐτῶν 1750 - 1754 καὶ
 1779-1783, ὅτε ἡ Σίφνος ἀπετέλει ἀρχιεπισκοπὴν. Προήχθη δ' αὕτη εἰς ἀρχιεπισκοπὴν ἐν
 ἔτει 1646 (Π. ΖΕΡΛΕΝΤΗ, ἔνθ' ἄνωτ., 1, σελ. 216).

Τὸ παρὸν ἀποτελεῖ, ὡς ἄλλως τε δηλοῦται ρητῶς εἰς τὸ Verso, ὁμολογίαν (δα-

νείου), περὶ τῆς νομικῆς σημασίας τῆς ὁποίας βλέπε 13-24. Εἶναι ἔγγραφον ἰδιωτικὸν καὶ ἔχει γραφῇ διὰ χειρὸς τοῦ ὀφειλέτου Ἀντωνίου Γρυπάρη.

Τὰ ὡς δάνειον διδόμενα νομίσματα καλοῦνται ἐνταῦθα *ἀσιλάνια*. *Γρόσι* καὶ *ἀσιλάνι* ἢ *ἀσλάν* εἶναι ταυτόσημα. Ἀσλάν εἶναι παραφθορὰ ἐκ τοῦ *ἀρσλανί*, ὅπερ ἦτο νόμισμα ἀργυροῦν πολωνικόν, ἀποκληθὲν οὕτως ἐκ τοῦ τύπου λέοντος ὅστις ἦτο ἐγκεχαργμένος ἐπ' αὐτοῦ. Κιβδηλευθὲν ἔπαυσε νὰ κυκλοφορῇ. Μάλιστα ὁ Σουλτάνος Ἀχμέτ ὁ Α', ἀνανεῶν ἐν ἔτει 1609 τὴν μετὰ τῆς Πολωνίας ὑπογραφεῖσαν ἐν ἔτει 1598 συνθήκην, προϋνόησεν ὥστε ν' ἀπαγορευθῇ δι' ἰδιατέρου ἀρθρου ἡ κυκλοφορία τοῦ *ἀρσλανί* εἰς τὸ τουρκικὸν κράτος. Βλέπε Σ. Δ. ΤΟΥ ΒΥΖΑΝΤΙΟΥ, *Ἡ Κωνσταντινούπολις*, Ἀθῆναι 1869, σελ. 269 καὶ 251 ἐπ., ὡς πρὸς τὰ τουρκικὰ νομίσματα ὁρισμένης περιόδου. Ἐπίσης ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΞΑΝΘΗΣ ΙΩΑΚΕΙΜ ΜΑΡΤΙΝΙΑΝΟΥ, *Συμβολαὶ εἰς τὴν Ἱστορίαν τῆς Μοσχοπόλεως*, Ἀθῆναι 1932, σελ. 57 ἐπ., ἐν ὑποσημειώσει. Ἦτο δὲ τὸ *ἀσλάνιον* ἰσοτίμον κατὰ τὴν ἀξίαν μὲ τὴν *ρεγκίναν* τῆς Αὐστρίας καὶ τὸ *ρεάλιον* (περὶ οὗ βλέπε 6 καὶ 55). Τὸν 17^{ον} αἰῶνα εἶχε τοῦτο ἀξίαν ἐνὸς γροσίου καὶ δύο παραδων, τὸ δὲ γρόσιον ἑπτὰ χρυσῶν φράγκων: Δ. ΠΑΣΧΑΛΗ, *Νομικὰ ἔθιμα τῆς νήσου Ἀνδρου*, ἐν «Ἀρχεῖον τῶν Οἰκονομικῶν καὶ Κοινωνικῶν Ἐπιστημῶν», 5, 1925, σελ. 16, σημ. 1.

Τὸ δάνειον ἐνταῦθα παρέχεται: *διὰ χρεῖαν καὶ ἀνάγκην μου*. Περὶ τῆς ἐκφράσεως ταύτης ἐπραγματεύθην ἀλλαχοῦ. Εἰς ἀντίθεσιν πρὸς τὰ πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτὸν παρεχόμενα δάνεια, ὑπάρχουν καὶ τὰ δάνεια τὰ παρεχόμενα: *χάριν φιλίας*. Βλέπε Α. ΛΙΓΝΟΥ, *Ἀρχεῖον τῆς κοινότητος Ὑδρας 1778-1833*, 1, Πειραιεὺς 1921, σελ. 16 (τοῦ ἔτους 1792)· Δ. ΓΡ. ΚΑΜΠΟΥΡΟΓΛΟΥ, *Μνημεῖα τῆς Ἱστορίας τῶν Ἀθηναίων*, 1, 2^α ἐκδ. Ἀθῆναι 1891, σελ. 183 (τοῦ ἔτους 1648)· ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΞΑΝΘΗΣ ΙΩΑΚΕΙΜ ΜΑΡΤΙΝΙΑΝΟΥ, *Συμβολαὶ εἰς τὴν Ἱστορίαν τῆς Μοσχοπόλεως*, Ἀθῆναι 1932, σελ. 41 (τοῦ ἔτους 1733). Ἡ διαφορὰ τῶν τελευταίων τούτων ἀπὸ τὰ πρῶτα νὰ συνίσταται ἄρα γε εἰς τὸ ὅτι δὲν συμφωνοῦνται τόκοι;

1 1764 : γεναρίου 5 : σίφρο

2 ὅ τῃ σήμερο ὁμολογῶ ἐγὼ ὁ ὑποκάτωθεν

3 ὑπογεγραμμένος ὅτι πῶς ἔλαβα διὰ χρεῖ

4 αν καὶ ἀνάγκην μου ἀπὸ τὸν ἅγιον σίφρον κὺρ με-

5 λέτιο ἀσιλάνια πενήντα πέντε λέγω ἀ-

6 σιλάνια 55 : καὶ ὑπόσκομαι νὰ τοῦ τὰ δώσω

7 εἰς τρεῖς μῆνες διορία καὶ διὰ τὸν βέβαιον

8 τῆς ἀληθείας ἔγραψα τὸ παρὸ(ν) γράμμα ἰδιο-

9 χείρως μου δίδο(ν)τάς του εἰς χεῖράς του :—

10 ἀντώνιος νικολοῦ γρυπάρης ἔλαβα τάνωθεν